

Gairebé sempre s'envelleix com es viu. L'Ascensió

Dv, 6/05/2016 per Catalunya Religió

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

L'Ascensió. Cicle C.

Barcelona, 8 de maig de 2016.

Qui pot escapar del progressiu envelliment? Ningú.

Tots en anem fent vells. Però no tothom envelleix de la mateixa manera.

Hi ha moltes formes de viure l'última etapa de la vida.

Gairebé sempre s'envelleix com es viu

- de forma crispada o pacient
- en actitud pessimista o bé esperançada
- amb un esperit trist o confiat.

Què és el més lamentable?

Que la societat només ens prepara per a la primera part de la vida. Se'ns ensenya

- a treballar i a competir
- a lluitar
- a tirar endavant.

Però no a viure amb encert aquesta fase en la que culmina la nostra vida.

La majoria de persones van arribant a la seva vellesa, a la seva ancianitat sense cap guia ni preparació.

En general, l'ancianitat provoca molts temors, moltes pors, moltes temences.

No és només la progressiva decadència física i psíquica el que fa por. La verdadera crisi cal detectar-la a nivells més profunds.

Desapareixen a poc a poc

- el vigor
- la seguretat.

I comença una altra etapa molt més desvalguda, molt més incerta.

La persona no pot recolzar-se en les seves forces com en altres temps

- s'ha de refiar dels altres
- i depèn dels altres.

Però, endemés, el vell comença a pressentir la seva mort de forma més conscient i personal. És en la seva pròpia carn on experimenta que la seva vida s'acaba. Ja no hi ha temps per a fer grans projectes. Ara arriba la fi.

Per això, no és suficient aprendre a viure amb les limitacions pròpies de la vellesa. Ni és suficient trobar els millors remeis per a fer-la més o menys suportable o, fins i tot, agradable.

Arriba l'hora de la veritat. El moment de fer un balanç serè de la vida i acomiadar-se d'aquest món en pau.

La vellesa no és gens fàcil. Però pot ser la gran oportunitat de coronar la vida positivament.

El verdader creient la viu com un temps de gràcia. Perquè també en aquesta vellesa hi ha Déu com Amic i Salvador.

Al final del final només Déu pot consolar i salvar.

Tal vegada sigui aquest el pas decisiu que l'ancià creient ha de donar en el secret del seu cor.

La meva vida s'acaba.

Només en Déu puc posar la meva confiança.

Ell ha de ser ara més que mai el meu salvador.

Blai Pascal, en la seva meditació sobre el misteri de Jesús, diu: "Arribarà un moment en el que els metges ja no podran curar-te. Però jo, Jesús, et salvaré per la vida eterna."

Avui, festa de l'Ascensió de Jesús a la vida de Déu Pare, pot ser bo recordar-ho. I acceptar-ho.

I començar a preparar-nos-hi!